

Villy Søvnald (SF):

Det er interessant, hvordan virkeligheden kan ses forskelligt.

Med al respekt for statsministeren, så tror jeg, at han bærer præg af i det halve år at have været meget bundet til huset her – det har jeg også selv været medvirkende årsag til – men også af at rejse meget rundt i verden. For det er da utroligt at høre, når to tredjedele af kommunerne melder ud med, at de er på vej mod massive besparelser. Jeg vil godt levere et citat mere fra Jyllands-Posten:

»Efter næsten 10 år med uafbrudt vækst og fremgang, er kommunerne i disse måneder ved at forberede de største og mest omfattende besparelser i mange år. Der bliver mindre service, der skal skæres i hjemmehjælpen, flere elever i klasserne, flere børn i børnehaveklasserne.«

Det siger borgmestrene. En stor del af dem er Venstreborgmestre, og der er ingen grund til at have fordomme mod Venstreborgmestre generelt, hvad angår, at de ikke skulle udtale sig i forhold til sandheden. Hvorfor skulle de have en interesse i at genere regeringen? Det er deres melding.

Så vil jeg sige til statsministeren: Hvis man var anklaget i en retssag og fik så mange beviser lagt foran sig, ville selv en hærdet kriminel så ikke bryde sammen og tilstå, at det er rigtigt, at der sker voldsomme beskæringer? Vi er på vej mod en situation, hvor der er lodret modstrid mellem valgløfterne og det, der kommer til at ske.

Det lader sig jo ikke skjule. Det kan tælles sammen i løbet af det næste halve år. Var det så ikke klogere at tilstå nu i stedet for meget ynkeligt at vente? Det er jo ikke pynteligt for en statsminister først at tilstå i det øjeblik, man står klintet fuldstændig op mod muren. Er det ikke klogere at komme med indrømmelsen allerede nu?

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil prøve at spørge statsministeren, om han ikke kunne være behjælpelig med et godt råd til nogle af sine partikolleger ude i amterne, når man nu siger, at der ikke bliver nogen nedskæringer.

De penge, som regeringen nu vil tilføre sygehusene, betyder jo en rimelig vækst i amternes budgetter. Sygehusudgifterne fylder så meget på amternes budgetter, at man vel stadig væk skal holde sig inden for denne her 1-pct.s-vækstramme, der ligger i øjeblikket.

Så tænker jeg på sådan et eksempel, som vi har i dag, hvor vi har et stigende antal børn, som tvangsfjernes, og hvor bl.a. amterne bærer en del af udgifterne. Det, der er lagt op til mange steder nu, er vel netop at skære i de sociale budgetter i amterne, fordi man skal opfylde denne her 1-pct.s-vækstramme, der i regeringens plan ligger for amterne. Derfor bliver konsekvensen af regeringens økonomiske politik, at man kommer til at opleve nedskæringer. Det kan statsministeren ikke komme uden om. Hvad skal de her stakkels mennesker gøre?

Ole Vagn Christensen (S):

Det er jo ikke første gang, at det her spørgsmål bliver drøftet, og derfor kommer det som lidt af en overraskelse, at statsministeren vil prøve på at bilde os ind, at der ikke foregår nedskæringer rundt omkring i kommunerne.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han mener, at det, som kommunerne giver udtryk for ved de drøftelser og de forhandlinger, de har i kommunalbestyrelserne, er fuldstændig urimeligt. For det medfører, at der sker nedskæringer på ældreområdet, på børneområdet og på de andre kommunale områder.

Så mit spørgsmål er meget enkelt: Hvorfor skal vi blive ved med at høre disse påstande om, at der ikke sker nedskæringer, når det er den dagligdag, folk oplever?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må sige til både hr. Henrik Sass Larsen og hr. Ole Vagn Christensen, at der jo altid i den offentlige sektor vil kunne og skulle ske omprioriteringer. Derfor kan man meget vel komme ud for både hos staten, amterne og kommunerne, at der er nogle steder, man foretager reduktioner, fordi der er nogle andre steder, hvor man gerne vil bruge flere penge. Sådan vil det jo være. Man kan næsten sige, at sådan skal det jo være i et dynamisk samfund.

Kl. 13.40

Men det, vi taler om her, er altså den kendsgerning, at der rent faktisk sker en vækst i de kommunale og amtskommunale udgifter. Jeg har beskrevet tallene for væksten fra 2001 til 2002, så hvis der er kommuner eller amter, som er i gang med sparerunder, og det tør jeg ikke udelukke at der er – og det ved vi godt, at der er – så har det ikke noget at gøre med, at der foretages nedskæringer. Så har det noget at gøre med, at man i den enkelte kommune og i det enkelte amt afgør, hvor stor væksten må være. For